

[Askjær Jørgensen]

regler i lovgivningen, at kommunalbestyrelserne bestemmer nøjagtig ens, beslutter sig for nøjagtig det samme. Jeg har aldrig nogen sinde hørt så søgt en forklaring.

Formanden:

Hr. Egon Jensen har ordet for en kort bemærkning – uden at der forhåbentlig dermed indledes en stor kommunalpolitisk debat.

(Kort bemærkning)

Egon Jensen (S):

Overhovedet ikke, men hr. Askjær Jørgensen har åbenbart ikke opfattet, hvad det drejer sig om. Det drejer sig om, at folkevalgte skal have ens vilkår, hvor de end arbejder inden for samme område.

Formanden:

En kort bemærkning til hr. Askjær Jørgensen. Derefter går vi videre i talerrækken.

(Kort bemærkning)

Askjær Jørgensen (FP):

Kun det, at når det pålægges kommunalbestyrelserne at administrere nøjagtig ens, så har det intet som helst med kommunalt selvstyre at gøre.

Tyroll (VS):

Nu siger indenrigsministeren, at jeg tager nogle ting op, som ikke står på dagsordenen. Så vidt jeg har set af det forslag, der foreligger, refereres der til et ganske konkret eksempel, som skulle have nødvendiggjort nogle af de foranstaltninger, som sættes i værk, hvis dette lovforslag bliver vedtaget. Derfor synes jeg absolut, det står på dagsordenen.

Derfor har jeg også fremdraget nogle andre eksempler, der viser, hvordan mindretalsgrupper, der måske i et samarbejde udgør et flertal, kan dække over hinandens aktiviteter med henblik på at omgå vedtagelse. Jeg nævnte Nansensgade fra februar 1975, hvor den daværende konservative borgmester ikke efterkom en enstemmig beslutning om en ændret planlægning for Nansensgadekvarteret, og hvor der var tale om, at man ydermere fra borgmesterens side fik lusket forskelligt kontorbyggeri igennem på trods af den intention, der var kommet til udtryk i borgerrepræsentationen. Det viser helt klart, at et

flertal kan fortsætte med denne praksis, også efter de bestemmelser, som indenrigsministeren har lagt op til her. Det siges klart i betænkning osv., at det, det drejer sig om, er at vende sådan nogle indgreb imod mindretalsvalgte, det er helt klart dem, det vil komme til at dreje sig om. Hvordan vil mindretal have mulighed for at gøre indsigelser imod og påvirke den misligholdelse, som finder sted fra flertalsgruppers side? Det har vist sig rent faktisk, at de ikke har det.

Jeg kunne da godt tænke mig, at indenrigsministeren kommenterede f. eks. denne sag fra Nansensgade, måske ikke nu, men så måske tog den op i udvalget og påviste, hvordan det vil være muligt for beboerne at få deres interesser varetaget, som det én gang er vedtaget enstemmigt i borgerrepræsentationen.

Det, der er tilfældet, er, at man faktisk kunne tage en anden indfaldsvinkel. Man kunne have taget en anden betænkning med ind i arbejdet, nemlig nogle af de intentioner, som dog i et vist omfang kom til udtryk i den betænkning, der er lavet om nærdemokrati, og sige: ja men det kunne da godt være, at der i de tilfælde, hvor en VS-borgmester har grebet ind, var tale om, at ret omfattende lokalinteresser i befolkningen, hos forældre osv., der måtte tilgodeses ved byplanlægningen osv., var blevet tilsidesat. Men det er jo ikke den vej, ministeren har villet gå.

Må jeg sige med hensyn til, at der er lagt op til en retlig behandling i tilfælde af, at man ønsker en borgmester fjernet, at det er jo det rene blålys. Når en indenrigsminister har sanktioneret, at man fjerner en borgmester, så vil jeg faktisk gerne se den domstol, der finder ud af, at det er en urimelig fjernelse af en borgmester. Derfor er det jo det rene blålys. Det er bare noget, der skal lægges oveni for at få det hele til at se lidt mere legitimt ud.

Jeg synes, vi savner mere klare beskrivelser af, hvordan disse interesser er blevet undertrykt i forskellige lokale sager. Man har jo ikke engang villet tage en afstemning om, hvordan byfornyelsen skulle se ud i den sorte firkant. Man har simpelt hen undertrykt debatten om en sådan afstemning i Københavns borgerrepræsentation, hvor man bruger forretningsordenen til at afvise den ene debat efter den anden og dermed undertryk-